

Phạm duy

me VIỆT NAM

LÁ BỒI

CÙNG MỘT TÁC GIẢ

ĐÃ ẤN HÀNH:

Trường ca Con đường cái quan
Tuyển tập Dân ca Miền Thượng
Trường ca Mẹ Việt Nam
Tuyển tập Tâm ca
Tuyển tập Dân ca

SẴN ẤN HÀNH:

Trường ca Trường Sơn
Tuyển tập Nhi đồng ca
— Hành khúc
— Tâm tình ca
— Thơ phổ nhạc
— Nhạc cảnh

*Kính dâng mẹ
tặng tuổi trẻ nước tôi*

P. D.

PHẠM DUY

MẸ VIỆT NAM

Trường ca

LÁ BỎI

LỜI NÓI ĐẦU

Nếu CON ĐƯỜNG CÁI QUAN là một hành ca ghi lại bước tiến của dân tộc ta trên một sinh lộ nhất quyết không chịu chia cắt, thì MẸ VIỆT NAM là một âu ca, ca tụng Mẹ Tổ Quốc và những Mẹ điển hình trong truyền kỳ lịch sử nước nhà, đề tài và cảm hứng nhằm dựa vào Tình Thương Yêu và Tính Hiếu Hòa, tính tình này đã sinh tồn mạnh mẽ trên đất ta và phải được truyền đi trong thế giới tàn nhẫn hiện tại...

Đây là một trường ca trong đó, lúc trẻ tuổi, MẸ VIỆT NAM được biểu tượng bằng ĐẤT MẪU tươi tốt, đa tình, nền tảng của gia đình, ruộng nương, làng nước...

Khi đứng tuổi, MẸ hiện thân là NÚI NON sắt đá, trong sự hi sinh ròng rã, vẫn bền bỉ đợi chờ và che chở người chinh phu muốn thuở chưa hết nợ đao binh...

MẸ còn âm thầm xót thương lũ con SÔNG NGÒI, có những đứa đại dột, hiếu thắng, phản bội MẸ vì sự tranh giành lẫn nhau, gây oán hận phân chia, làm nát tan lòng MẸ...

Vào lúc tuổi già, MẸ trở thành BIÊN CẢ đại lượng, bao dung, kêu gọi và ôm đón đàn con giang hồ, thành công hay thất bại...

Nước mắt vui mừng của MẸ lúc gặp con, bốc lên trời cao, làm mây đầy đặn và ấm mát, bay đi rửa sạch địa cầu bằng ơn mưa móc, trong khi lớp cháu PHỤ SA được MẸ gọi gắm vào đất cũ, nối chặt chu kỳ trường ca MẸ VIỆT NAM.

•

Trường ca MẸ VIỆT NAM chia ra bốn phần:

Phần I.— ĐẤT MẸ

Phần II.— NÚI MẸ

Phần III.— SÔNG MẸ

Phần IV.— BIÊN MẸ

gồm 21 ca khúc hát liên tục và 1 chung khúc (finale)

TRƯỜNG CA
MẸ VIỆT NAM

GỒM :

Phần I.— ĐẤT MẸ :

- 1) Mẹ ta (ngâm)
- 2) Mẹ xinh đẹp (hát luyện)
- 3) Mẹ chờ mong (kể)
- 4) Lúa Mẹ (tình ca)
- 5) Mẹ đón cha về (hát luyện)

Phần II.— NÚI MẸ :

- 6) Mẹ hỏi (ngâm oán)
- 7) Mẹ bỏ cuộc chơi (lý)
- 8) Mẹ trong lòng người đi (hành khúc)
- 9) Mẹ trả lời (ngâm oán)
- 10) Mẹ hóa đá (lý)

Phần III.— SÔNG MẸ :

- 11) Muốn về quê Mẹ (ru)
- 12) Sông còn mãi mẹ (hò trên sông)
- 13) Sông vui chôn Mẹ (bi ca)
- 14) Sông không đường về (hò)
- 15) Những dòng sông chia rẽ (bi ca)

Phần IV.— BIỂN MẸ :

- 16) Mẹ trùng dương (tình ca)
- 17) Biển Đông sóng gợn (hò trên biển)
- 18) Thênh thang thuyền về (hành khúc)
- 19) Chớp bề mưa nguồn (dạ khúc)
- 20) Phù sa lớp lớp Mây trời cuộn bay (hành khúc)
- 21) Mẹ Việt Nam ơi (kinh cầu nguyện)

CHUNG KHÚC :

- 22) Việt Nam Việt Nam (âu ca)

Phân I
ĐẤT MẸ

1. Mẹ ta

(ngâm)

Ad libitum

Intro..

LENTO MAESTOSO
Chậm - Hy trang ♩ = 52

Mẹ Việt Nam không son không phấn (ý y y) ! Mẹ Việt
Mẹ Việt Nam không son không phấn (ý y
Nam chân lấm (ý y y) tay bùn ... Mẹ Việt Nam không mang nhung
y) Mẹ Việt Nam chân lấm (ý y y) tay bùn... Mẹ Việt Nam
gấm (ý y y) Mẹ Việt Nam mang tấm (ý y y) áo sờn !
không mang nhung gấm (ý y y) Mẹ Việt Nam mang tấm (ý y y) áo sờn

2. Mẹ xinh đẹp

(hát luyện)

ALLEGRO MODERATO $\text{♩} = 106$
Nhịp nhàng - Tinh tũ (Tiếng mẹ)

Giọng chính
Đôi má tươi hồng má tươi hồng với bàn tay trắng - - -

Giọng phụ
Hồng (ư) tươi (ý a) với bàn tay

- - - Nhỏ ngời vai lẳn vú căng tròn tròn lung ong (Mẹ năm phơi giã

trắng Nhỏ (o) vai (ý a) căng tròn tròn lung ong Mẹ năm phơi giã

trắng) *piu f* Ôi Mẹ Việt Nam nghiêng mắt xanh chải tóc mây ngàn Mẹ Việt

trắng! *piu f* (Như trên...

Nam Bên bờ đại dương Mẹ đuổi chân dài nhờ mưa tuôn Mẹ Việt

... *mf*

Nam *Dolce* Mẹ mong (*f*) mong chồng cũng như là ruộng sâu nông Ruộng

...(Mẹ Việt Nam)

cứng (u) hay mềm cũng êm đầm đón lời cây tận da thôn (Mẹ chơi trong gió

Mẹ chơi trong gió

ương) *piu f* Ôi Mẹ Việt Nam dâng tấm thân nhuộm nắng nâu tròn Mẹ Việt

ương *piu f* (Như trên...

Nam *mf* đây ruộng đồng trành Mẹ khát khao mằm mằm

...

tươi ngon Mẹ Việt Nam ! *pp* Trời Đông ánh dương hồng cũng như chiều

... (Mẹ Việt Nam)

vàng mênh mông có đất lành ơn luyến trên đất kinh châu *rall...*

chưa tỉnh là tỉnh mong chờ Mẹ Việt Nam ! *ritard.*

(như trên...)

3. Mẹ chờ mong

(kể)

Ad lib.

RECITATIVO AMABILE
Kể lại - Tha thiết

Mẹ chờ mong ngày trăng thỏ

(Như trên...

đội Đội Thần Trai đội đá vá trời Với hồn Nữ Oa Mẹ giờ tay

...

Hồn Nữ

Allarg....

đón Với tình nước non Mẹ còn chờ mong ...

Allarg....

Oa Mẹ chờ mong

4. Lúa mẹ

(tình ca)

ANDANTINO CON GRAZIA
Thong thả - Duyên dáng

♩ = 76

TRAI

Yêu nhau khi lúa chưa mòng Thương
nhau khi nắng khô đồng Ôm nhau nghe nước mưa
ròng chảy vào lòng cặp tình nhân... Bên nhau khi lúa xanh
ròn Chia nhau bông chín thơm vàng Đem nhau ra giữa sân
làng nhìn đèn trắng kể chuyện xưa :

poco a poco

CAI

Kính xinh bãi lúa xanh rì Ngoan
như con gió êm hè Nghe hơi dưới đất vỗ
về một lời thề nặng tình quê ... Vươn vai lúa nhón dậy
thì Mưa thu cưới lúa đem về Nắng nua lúa chín tới
kỳ kỳ nở hoa đẹp lòng ta !

ritard.

5. Mẹ đón cha về

(hát luyện)

ALLEGRO MODERATO $\text{♩} = 106$
Nhịp-nhàng, Tinh-tử (Tiếng mẹ)

Mẹ đón cha về đón cha về duyên thề chấp nối - - - -

Cùng (n) cha (ý a) duyên thề chấp

-- Cuộc đời trôi nổi vẫn tươi cười vì lòng vui (đời nghèo nhưng có)

nổi. Nổi (ý) trôi (ý a) tươi cười vì lòng vui Đời nghèo nhưng có

đời) Ôi Mẹ Việt Nam năm tháng lo gạo gánh nuôi chồng Mẹ Việt

đời! (Như trên...)

Nam Đêm ngày thầm mong lửa bếp thơm nồng tình duyên ương Mẹ Việt

Nam Mẹ yêu(y) yêu chồng có khi Mẹ là Châu Long Nợ

...(Mẹ Việt Nam)

trả(y) thay chồng vẫn giữ lòng trắng như ngân và sạch trong (Mẹ là tiểu Kính)

Mẹ là tiểu Kính

Tâm) Lên chùa giải oan ôi sót thương trẻ khóc trong vòn trẻ con

Tâm (Như trên...

hoang ôi Mẹ từ bi giết máu rơi này Mẹ

...

nhận là con Mẹ Việt Nam ! Việt Nam có anh hùng mất nhưng và

Dolce

... (Mẹ Việt Nam)

môi son gĩa mùa Xuân giết giặc yêu nước nên hơ

rall.

môi cười nụ cười thanh bình Mẹ Việt Nam !

ritard.

(Như trên...)

Phần II
NÚI MẸ

6. Mẹ hỏi

(ngâm oán)

7. Mẹ bỏ cuộc chơi

(lý)

LARGHETTO NOBILE $\text{♩} = 50$
Rất chậm - Cao cả

Dolce
 Gió mùa Xuân(n) Mẹ băng (mà) khuâng hời ---

Dolce
 ừ á u u u u u

sfz
 Hoa (a á) trên đồi *sfz* Hoa(a á) trên đồi sớm tối còn tươi(i) Giữa

sfz *sfz*
 ừ ! Hoa(a á) trên đồi... Hoa(a á) còn tươi! ừ á u

ngày Xuân mới Giữa hội mùa vui Sao vắng bóng người ? Sao

u u u u ừ ! ừ u u ! Vắng bóng

Accelerando 60

poco a poco

văng tiếng cười ? Tiếng trống trống năm xưa Trống đỏ đỏ đêm khuya Trên

poco a poco

người tiếng cười (Như trên...

trường thành trắng ngà Cho tàn cuộc vui nhỏ Cho ai tiễn đưa người

... Cho ai tiễn đưa

rall... ritard. A Tempo 50

đi chốn xa vắng hỡi ai ! Gió hè qua(a) Mẹ

người hỡi ai hỡi ai ! ư u u

ra (mà) con hỡi Khi (i í) trên đời... Khi (i í) trên đời Nắng

u u u ú ! Khi (i í) trên đời Nắng (ư) chiều

quái chiều hôm(m): Có phải chàng Trương Gốc miền Nam Xương Xa
 buồn ! ừ u u u ! ừ u u ú ! ừ u

Accelerando ♩ 60

poco a poco
 vắng xóm làng Vì cha ở chiến trường ? Háng sẽ sẽ không đi (i) Bổng
poco a poco
 u ! Vắng xóm làng chiến trường (Như trên...)

Mẹ ngã trên đê(e) In hình người chiến sĩ Cho Mẹ nhìn con trẻ : Con
 ...) Con.

rall... ritard.
 ơi hỡi cha kia Mau ra đón cha về với con !
rall... ritard.
 ơi hỡi cha kia vù con với con !

8. Mẹ trong lòng người đi

(hành khúc)

ALLEGRO MARCIA ♩ = 104
Mạnh Rền

Đôi cao cao núi cao ! Rừng sâu sâu rú sâu ! Cũng
có có lối leo đường treo ... Đường treo trên giữa đèo ! Đường
dầu dầu hiểm nghèo ! Đường ta ta vẫn có lối theo ... Đường
lên lên núi Lam ! Đường sang sang Thất Sơn ! Đường tới những hiên công ngọ
nguồn... Hoành Sơn nghiêng dẫy năm : Vạn kiếp chốn dung thân Đường
đưa ta đến với người thương... Ra đi còn nhớ ngày nào... Nuôi

9. Mẹ trả lời

(ngâm oán)

ANDANTE RISOLUTO. $\text{♩} = 58$
Chậm vừa - Quả cảm

Giữ dân giữ nước giữ làng ! Chàng

Giữ dân giữ nước giữ làng !

ritard...

oi giữ thân cho Mẹ ... Cho nàng ừ nàng dậy con !

ritard...

Chàng oi giữ thân cho Mẹ ... Cho nàng ừ nàng dậy con !

10. Mẹ hóa đá

(lý)

LARGHETTO NOBILE ♩ = 50
Rất chậm - Cao cả

Dolce ừ u u u u u u u

lié *Dolce* Gió mùa Thu (u) Mẹ ru (nà) con ngủ -

ú ! Con (n n) vẫn chờ ... Bóng (n n) người xưa ừ u u

sfz Con (n n) vẫn chờ... *sfz* Con (n n) vẫn chờ Bóng về người xưa (ơ) Bón

u u u u u u u

ú ! ừ u u ! Ngã chiến

poco a nghìn năm qua Bóng về rồi đi Bóng ngã chiến trường làm phân

poco a

Accelerare ♩ = 60

poco

trường cánh đồng... Tóc núi đã phơi xương Máu nhuộm cả vai non Ai

poco

bón cánh đồng ! U ú u ! U ú u !

lầm đồng sữa cặn... Xin mời Mẹ lên ngon... Nghe tin nước vui mừng Cho

U u ! U u !

poco

Tinnước vui

a poco rall... ritard. A Tempo ♩ = 50

Mẹ ứa đôi dòng sữa ngon ! ư u u

a poco rall... ritard. A Tempo ♩ = 50

mừng dòng ngon sữa ngon ! Dolce Gió mùa Đông(n) Mẹ

u u u ú ! sfz Đứng(n n) trông về Cõi(1 1) trời

không mà thấy mới - sfz Đứng(n n) trông về sfz Đứng(n n) trông về Bốn

xa... U u u u ! ù u u ú ! ư u

cõi trời xa(a) Xót người nông phu Chấp từng manh áo Thương

poco a poco Accelerare ♩ = 60

u ! Bánh gánh về cuối ngày! Biết mấy nỗi thương vay Thấy

gái gánh về Thùng bánh ế cuối ngày... U u u !

piuf piuf

trẻ nhỏ giơ tay(i) Con ngựa người vắt vắ - Xe nặng nề qua ngõ Thương

U u u ! U u ! U u !

poco a poco rall... ritard.

thi sĩ hay buồn Cho nên Mẹ hóa ra hòn núi cao ... ritard.

Thi sĩ hay buồn hòn núi cao :

ritard.

Phân III
SÔNG MẸ

11. Muốn về quê mẹ
(ru)

ADAGIO $\text{♩} = 56$
Như Ru

Chiều chiều ra
Ư ...

đứng(ứ) bờ sông Muốn về quê Mẹ
u ! ư u u ứ ! ư

Muốn về quê Mẹ Mà (à) không có (o o) đò !
u ! ư u ! ư u !

Mà (à) không có (o o) đò ... !
u u ...

12. Sông còn mãi mê

(hò trên sông)

ALLEGRO MARCIA ♩ 100
Rón Rập

Khoan hời hò khoan ơi khoan khoan hời hò khoan Ai

bảo là sông ơi sông không có đồ ngang ? Khoan hời hò khoan ơi khoan

hời hò khoan Ai bảo là sông ơi sông không chờ người sang? Sông

Hồng cuộn sóng lời cuộn sóng Lờ Sông Đà sông xuống xuôi xuống sông

Cầu Nghe Bạch Đằng Giang chôn bao nhiêu xác quân Tàu Sông nào cũng

muốn đến trước tranh lấy công đầu Khoan hời hò khoan Sông

còn ngón ngang cho nên chưa được bình an Khoan hời hò

khoan Sông còn mãi mê cho nên chưa về Mẹ quê Khoa.

rall...
hời hò khoan Khoan hời hò khoan !

13. Sông vui chôn mẹ

(bi ca)

LENTO CANTABILE ♩ = 58
Chậm - Véo von

Nhớxưa Nhớ Mẹ Nhớ Mẹ xưa Mẹ xuống sông rửa nhục anh

Rửa nhục ... anh hùng !
hùng !
Mẹ.....trôi trên dòng sông.....Hát Nước

Đi muôn nơi ...
ngược xuôi đưa Mẹ đi muôn nơi ... Nhớ.....chăng ? Nhớ Mẹ Nhớ Mẹ chăng Chôn

Mối hận.... yêu chồng !
 đây sông mối hận..... yêu , chồng !
 Chàng.....Trương có buồn

Sẽ giải oan !
 thương.....khóc Rước Mẹ lên Nước thiêng sẽ giải oan !

Nhớ..... Mẹ Nhớ Mẹ Yêu dân con Thương dân con nên trao thân
 cho nước

cresc.
 ngoan ...
 Nhớ..... Mẹ Nhớ Mẹ trận trường giang mong

sostenuto A Tempo

đàn con Sông trôi xuốt đời trong trắng !

A Tempo

Hỡi.....ôi! Có

vớt củi....sông

ngày có Mẹ vui ôm sông bơi vớt củi.....sông dài ...

dài ...

ritard.

Mẹ chìm sâu!

Mẹ chìm sâu !

Ngủ.....đâu Sông đảo điên say máu Nước cuộn mau khiến cho

14. Sông không đường về (hò trên sông)

ALLEGRO MARCIA ♩ = 100
Rộn Rập

f Khoan hời hò khoan ơi khoan khoan hời hò khoan Ai
bảo là sông ơi sông không dìm Mẹ oan ? Khoan hời hò khoan ơi khoan khoan
hời hò khoan Ai bảo là sông ơi sông không đổi màu luôn ? Sông
đỏ như máu tranh đấu sông nâu Sông nghèo xanh yếu kêu cầu sông
giàu Sông nhuộm vàng mau chia nhau uốn khúc khoe màu Sông rộng lời
kéo lữ rần đi căn sông đảo Khoan hời hò khoan Sông
tìm về vang cho nên quên lời Mẹ khuyên Khoan hời hò
khoan Không tìm tình thương cho nên không đường về tìm Khoan
rall... hời hò khoan Khoan hời hò khoan !

15. Những dòng sông chia rẽ

(bi ca)

LENTO DOLOROSO ♩ = 54
Chậm Đau

Nước đi là nước không về Chia đôi dòng nước chia lìa dòng

Nước đi là nước (i) không về Chia đôi dòng nước chia

ANIMATO ♩ = 63

sông ! Chia đôi bên bờ bến lạnh lùng Cho Ngưu

lìa dòng sông ! Chia đôi bên ời bến lạnh lùng !

Lang và Chức Nữ ngại ngùng ... Chia đôi dòng sông Thương Nước bên

Cho Ngưu Lang Chức Nữ ngại ngùng ... u u !

đục bên trong Nước ân tình đổi thành ra nước căm hờn ... *cresc.* Chia sông *f*

U u ! U u ! Ra nước căm hờn (Như trên.. *cresc.* *f*)

Gianh phần tranh mộng Cờ vương ! Chia con sông Bến Hải buồn thương Nước yên

... (...)

vui từ nguồn Bông gậy nên điều buồn Dòng lệ *poco a poco* tuôn thành sông không có *linh*

U u ! U u ! U u ! Không *poco a poco*

ANIMATO $\text{♩} = 63$

hờn ... *più f* Chia anh em vì quân tiếng gia đình *mf* Chia tay

có linh hồn... *più f* Chia anh em quên tiếng gia đình !

chân và cắt đứt ngang mình ... *mf* Chiathân hình yêu đương Cắt da

Chia tay chân cắt đứt ngang mình ! *mf* u u !

thịt chia xương Trái tim buồn còn hằn in vết thương lòng... Sông tang *cresc.* *f*

u u ! u u ! In vết thương lòng (Nhu *cresc.* *f*

thương trời nghiêng nhipeầu sương! Cho thể lương điếm cỏ Hiên Lương... Nước *mf* *sông*

trên... (...) *mf*

trôi bênh bằng Thiếu bao nhiêu mặn nồng Vì dòng sông dòng sông chia rẽ đôi *poco a poco*

u u ! u u ! u u ! Chia *poco a poco*

RALLENTENDO ♩ = 54
Chậm lại

đường !
Lũ con lạc lối đường xa Có con nào
về đây đường !
Lũ con lạc lối(l) đường xa

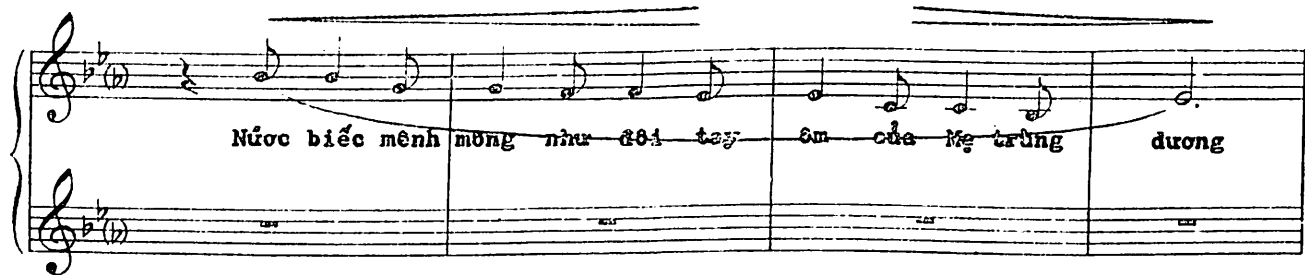
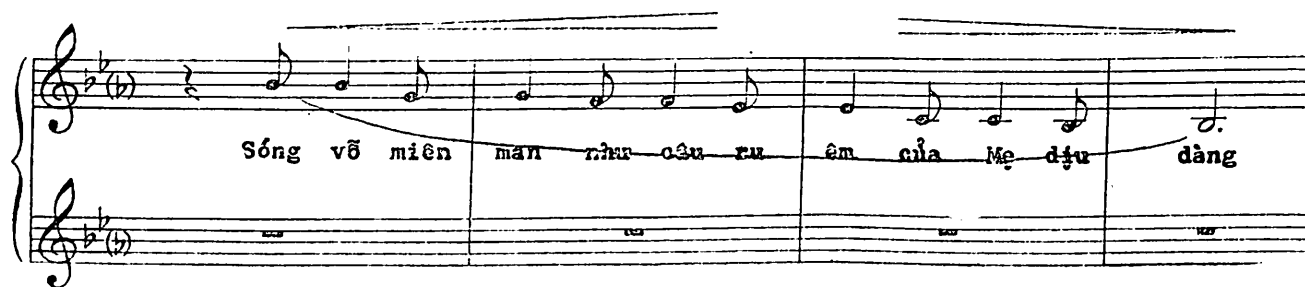
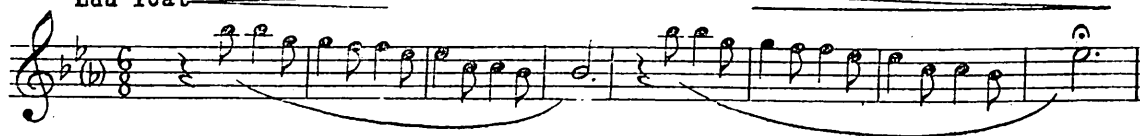
ritard...

nhớ Mẹ ta thì về ...
ritard...
Có con nào nhớ Mẹ ta thì về ...

Phần IV
BIỂN MẸ

16. Mẹ trùng dương
(tình ca)

ANDANTE AFFECTUOSO $\text{♩} = 63$
Lưu loát

Mẹ Việt Nam cho quê hương muối trắng thêm thơm mặn cơm mặn nồng

(Như trên...)

inf Mẹ còn cho con luôn luôn thêm to cá lớn tươi ngon đầy thuyền

crescendo *poco a poco*

...

Mẹ hiền không lên bão tố Mẹ già không đem nỗi khó

Mẹ là Mẹ nhà cho mưa với gió hiền khô

Ngày ngày vươn vai ra khỏi đón ánh dương soi con tìm bồi hồi

(Như trên ...)

crescendo poco a poco

Chiều chiều chơi với không người thương thương nhớ nhớ con trong cuộc đời

...)

Mẹ tìm con. trong gió Bắc Mẹ về phương Nam nãg gặt

Tỉnh nhà mở cửa đem ra góp với bao la

Sóng vỗ êm, êm như khuyên con nên trở lại Mẹ

(Như trên...

hiền, Gió rít thông reo như kêu oan

rall...

mau trở về Mẹ yêu ...

ritard.

u u!

17. Biển đông sóng gợn

(hò trên biển)

ANDANTINO, CON BRIO $\text{♩} = 72$
Hò mạnh mẽ

SOLO *f* Hà hà ha hơ ơ hò *f* Biển là biển Đông sóng gợn.
CHORUS

SOLO *mf* Hà hà ha hơ ơ hò *mf* Biển là biển Đông sóng gợn
CHORUS

SOLO *f* Biển Đông gợn sóng tư bề *f* Gọi thuyền viễn xứ quay về (s) biển

CHORUS *Rallentando* Đông Hà hà ha hơ ơ hò *SOLO* Hà hà ha hơ ơ hò Sóng ra

Chậm rãi đi từ khi non dại Từ miền ngoài sông lại Việt Nam Có

từ Hi mã lập sơn (I) *ritard.* Cũng về biển để thành con (ư) một

CHORUS nhà Hà hà ha hơ ơ hò Hà hà ha hơ ơ hò !

(1) hoặc : núi tuyết rừng son

18. Thênh thang thuyền về

(hành khúc)

MODERATO MARZIALE
Nhịp nhàng - Phần khởi

$\text{♩} = 100$

Buồm căng buồm căng lộng gió lộng gió thênh thang

(Như trên...)

Thênh thang thuyền về trên sông trường giang thênh thang thuyền về ... Thuyền

về trên lớp sóng vui trên sóng(n) vui (lấy ...)

...) Thuyền về trên lớp sóng vui vui vui vui là vui... Đàn con về

Handwritten musical score system 1. It consists of a vocal line and a piano accompaniment line. The vocal line has lyrics: "vội vội vội biển khơi(i) khơi Mẹ già ! Mẹ già đang đón chờ". The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes.

Handwritten musical score system 2. The vocal line continues with lyrics: "ta đang đón(n) ta (lấy... (...)) Mẹ già đang". The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns.

Handwritten musical score system 3. The vocal line has lyrics: "đón chờ ta đang đón(n)ta... Có đàn chim én én én từ xa(a) xa về". The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns.

Handwritten musical score system 4. The vocal line has lyrics: "rồi... Quê ta đẹp lắm Mẹ ơi ơi Mẹ ơi (lấy...". The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns.

...) Quê ta đẹp lắm Mẹ ơi ơi Mẹ ơi Mẹ ơi! Biển êm sóng

...

lặng lặng lặng nước nổi(i) nổi hiền lành ... Về đây xây đắp mới

...

tình một mối tình (lấy ...) về đây xây

đắp mới tình mới tình Việt Nam Yêu nhà yêu nước nước nước và

poco a poco RALLENTENDO - Chậm hẳn lại ♩ = 84

thương(u) thương mọi người(ừ) Tĩnh tĩnh tang(n) tang tĩnh

tình Yêu Mẹ già Thương Mẹ ta Đàn con nhớ(ơ) nhớ yêu

...

rall.... ritard.

nhau Đàn con nhớ(ơ) nhớ thương nhau... ...

... (...)

19. Chớp bể mưa nguồn

(dạ khúc)

ANDANTINO - Chậm vừa ♩ = 76

Đêm qua chớp

bể (á) mưa nguồn để người trong nước hết

buồn lại vui ... Vui buồn chắt lệ rơi vui

buồn khóc lại cười ... Mẹ cười Mẹ

bốc (á) thành hơi mây từ biển quý lên

ngôi (i) trời già ... Mây về khắp cõi đời Mưa

rall... 3
rửa lối con người ...

20. Phù sa lớp lớp mây trời cuộn bay

(hành khúc)

MODERATO MARZIALE
Nhịp nhàng - Phần khởi $\text{♩} = 100$

Triều dâng triều dâng ngọn sóng ngọn sóng theo trăng

(Như trên...)

Theo trăng vào bờ ôm lớp phù sa theo trăng vào bờ Ngọn

triều dâng sóng nhấp nhô sóng nhấp(p) nhô (lấy...

... Ngọn triều dâng sóng nhấp nhô xa xa xa là xa ... Đền chùa rộng

nói nói nói thành ra(a) ra ruộng mềm ! Đền bãi cho máu về

tim lên cõi (f) tim (lấy... ...) Đền bãi cho

máu về tim lên cõi (f) tim Có đàn cháu bé bé bé nhìn

chim(m) chim ngoài trời Máy bay đẹp lắm bà ơi ơi bà

ơi! (lấy... ...) Máy bay đẹp lắm bà ơi ơi

bà ơi bà ơi! Làn mây trắng cuộn cuộn cuộn khắp nơi(u) nơi đợi

chờ Làn mây che nắng hớn mùa cả bốn(n) mùa (lấy...

...)

Làn mây che nắng bốn mùa bốn mùa mộng mơ

poco a poco RALLENT.

Hay là cho nước nước nước Mẹ mưa(a) mưa ngọt bùi (1) Tỉnh tỉnh

Chậm hẳn lại $\text{♩} = 84$

tang(n) tang tỉnh tỉnh Cho đời người thêm đẹp tươi Vì đã

rall. ritard.

biết(u) biết yêu nhau Vì đã biết(u) biết thương nhau

21. Mẹ việt nam ơi !

(kính cầu nguyện)

LENTO MAESTOSO $\text{♩} = 60$
Chậm - Lớn lao

Mẹ Việt Nam ơi Mẹ Việt Nam oi! Mẹ Việt Nam

Mẹ Việt Nam ơi Mẹ Việt Nam oi!

oi Mẹ Việt Nam ơi!

Chúng con đã về khát khao hơi

Mẹ Việt Nam ơi Mẹ Việt Nam oi!

Mẹ ... Chúng con xin thề giữ thom quê Mẹ !

Khát khao hơi Mẹ ... Giữ thom quê

Cuộc đời rồi phai tàn sau thế giới ... Chỉ còn tình

Mẹ ! Cuộc đời rồi phai tàn sau thế giới ...

rall.... ritard.

yêu của Mẹ mà thôi ! Òi Mẹ (e) Việt

rall.... ritard.

Chỉ còn tình yêu thôi ! Òi Mẹ (e) Việt

ff Nam ... ff ...

Allarg....

ff Nam ... (Ồi Mẹ ff Việt ff Nam)

Chung Khúc

Việt Nam Việt Nam

(âm ca)

ALLEGRO MARZIALE ♩ = 92

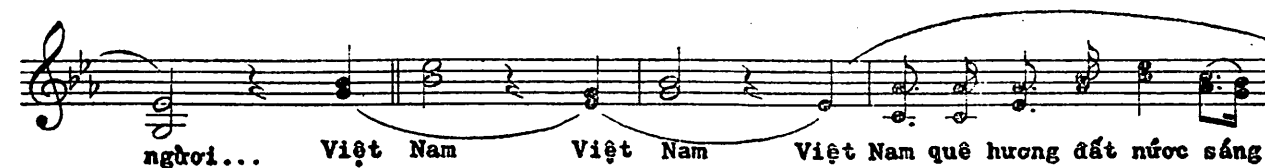
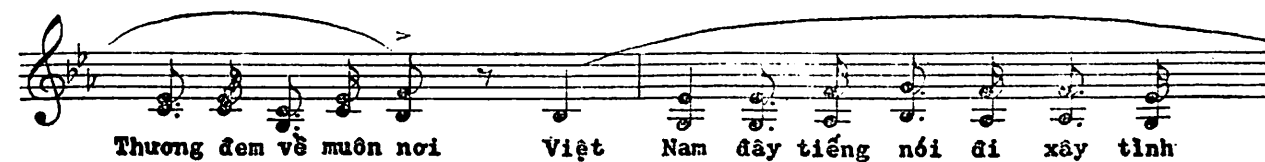
Việt Nam Việt Nam nghe tự vào đời Việt Nam hai tiếng

nói bên vịnh nói Việt Nam nước tôi ! Việt Nam Việt Nam tên gọi là

người Việt Nam hai tiếng nói sau cùng khi lửa đời ... Việt

Nam đây miền xinh tươi Việt Nam đem vào sông núi Tự

Do Công Bình Bắc Á muốn đời Việt Nam không đời xương máu Việt

*To my mother,
To the youth of my country*

MOTHER VIETNAM

translated by PHẠM DUY NHƯỢNG

music and lyrics by:
PHẠM DUY

reviewed by Myriam Bucher
FREDERICK QUINN

While "The Mandarin Highway" (1) was essentially a marching song tracing the laborious progress of our people along a vital road which withstands all attempts at division, this new song "Mother Viet Nam" is a fervent hymn to the glory of the motherland and to the many other symbolic maternal figures immortalized in its folktales... The theme and the inspiration of this hymn are centered in two deep aspirations: a need of love and a thirst for peace which have always been our people's god-given trait; and one would like to see these fundamental virtues flowering more widely throughout the present cruel world...

Here therefore is a long song which shows our Mother Viet Nam at first in her youthfulness, symbolized by this *earth* swelling with love, this fertile earth which is the ultimate foundation of our family, rural and national life...

Later, Mother Viet Nam has been incarnated as *rock* with constancy (2), within the immutable green mountains which are as lasting as her endless abnegation, as faithful as her immovable expectation, as confident as the tutelary love with which she covered her eternal husband, the arm's bearer, always making war under the impression of a never payable debt...

Now she is disheartened by the view of her children — many *rivers* — wrangling between themselves. In effect, some of them are senseless and ambitious enough to raise up hate and division, making their mother despair, betraying her trust... (3).

(1) Previous work of the same author.

(2) Historic allusion to the *Mountain of Expectation* to which is connected a folktale about the woman To Thi: she was changed into stone by dint of awaiting the warrior's return: type of Vietnamese Penelope.

(3) Historic allusion to some tragically famous rivers, especially the Song Gianh (or Ranh) which formerly symbolized the fratricidal rivalry between the lords Trinh and Nguyen, and the Ben Hai, actual demarcation line.

Growing old, Mother Viet Nam becomes a *Sea-deep Immensity*, generous and clement; she will attract to herself and clasp in her bosom her whole brood of children, vanquished or triumphant as they may be...

When these prodigal sons return home, their mother's tears will go up to the sky and form soothing clouds. The latter will disperse in all direction and everywhere they will water the dry earth with their beneficial rains... Meanwhile, Mother Viet Nam will bring the *alluvial mud streams* which are her son's children: the grandmother will commit them to the old patrimony: so that the cycle of this hymn « Mother Viet Nam » will be achieved...

★

★ ★

In « Mother Viet Nam », there are four successive parts :

- 1° Mother Earth
- 2° Mother Mountains
- 3° Mother Rivers
- 4° Mother Ocean

including 21 songs and a finale.

Part I — MOTHER EARTH

1. OUR MOTHER

Mother Vietnam
Without rouge or paint,
Mother Vietnam,
Dirty feet, muddy hands ;

Mother Vietnam,
Without brocade or velvet,
Mother Vietnam,
Clothed with rough homespun :

2. A BEAUTIFUL MOTHER

Rosy cheeks,
Rosy cheeks,
And white hands ;
Small body, plump shoulders,
Full breast, round bosom
And wasp waist ;
She is lying under the moon and the wind ;

O Mother Vietnam
Smiling through blue eyes (4)
She brushes the silken forest of her hair
Mother Vietnam ;
On the shore of the ocean
She stretches her long legs
And waits the rain ;
Mother Vietnam

She is waiting,
Waiting her future husband
Like the rice-field,
Deep or shallow,
Hard or soft rice-field ;
Smoothly opening
Before the ploughshare
Looking for a sweet skin,
She smiles under the wind and the dew ;

(4) Blue eyes = consentient eyes. clear-sighted look, favourable look.

*O Mother Vietnam,
She offers her body
Tanned by the sunshine
Mother Vietnam ;
Here is the virgin rice field,
Our Mother thirsty for
Vivifying seeds,
Mother Vietnam :*

*When the dawn
Makes the east rosy
Or when the golden evening
Draws near
A flock of swallows fly over
The pleasant land,
Love-swollen land,
Love-waiting land,
Mother Vietnam*

3. MOTHER'S WAITING

*Mother is waiting
Many days, many months,
Waiting the male spirit
In order to repair the sky ;
With Nu-Oa's spirit (5)
She opens her arms
With the whole nation's love
She is still waiting*

4. MOTHER'S RICE

*To start in love
When the rice is young ;
To pity each other
When the earth is dry ;
To clasp each other
And hear the rain
Dropping into
The lovers' heart ;*

(5) Mythologic allusion to the couple of gods who was at the genesis of the Vietnamese people: god Tu Tuong and goddess Nu Oa, the Vietnamese Adam and Eve. In order to decide which would command, they contest in raising up the highest pillar. It was Nu Oa who overcame (allusion to the prehistoric matriarchate). But as her pillar had broken the sky, she had to carry stones to repair it.

*To be side by side
When the rice grows green :
To share
Heavy golden ears,
To go
To the village room
Looking at the moon
And remembering an old folktale :*

*How beautiful
The green rice-field is !
How sweet
The breeze of a summer night is !
Underground
A breath broods
An oath
Heavy with homesickness ;
The rice is growing
A full young woman
The autumn rain
Marries it
And cherishes it
Till its maturity.
Till it blooms
For our contentment*

5. MOTHER BROUGHT BACK HER MAN

*Mother brought back her man,
Brought back her man
To resume conjugal bonds ;
Their life is hard
But Mother is smiling
Happily
Because they are poor but together.*

*O Mother Vietnam
Always anxious,
Working hard to feed her man ;
Mother Vietnam
Praying day in and day out,
So conjugal happiness
Always animates the home flame,
Mother Vietnam*

*She loves
Her husband;
It often happens
That she is Châu Long (6)
Who paid
Her husband's debt
While keeping her heart
Pure
As crystal :*

*She is the young nun Kinh Tâm (7)
Who took refuge in a pagoda:
What a pity;
A baby crying in the garden,
A forsaken baby;
O charitable Mother:
This drop of blood
She has adopted it,
Mother Vietnam*

*Vietnam
With its heroes
—velvety eyes and ruddy lips—
In full spring;
Falling upon the enemy
For the sake of this land
With a smile,
Quiet smile
O our Mother Vietnam*

•

(6) Dương Lê, Châu Long, Lưu Bình, the husband, the wife and the friends, the eternal trio, but changed here into a symbol of a noble friendship and a high conjugal loyalty.

(7) Kinh Tâm : personage of a buddhist tale who is the symbol of slandered innocence.

Part II — MOTHER MOUNTAINS

6. MOTHER ASKS HERSELF

*King's soldier
Lord's guard
Village's militiaman*

*O Heaven,
Why so many wars
Forcing my husband
To leave?*

7. GOOD BYE VILLAGE HOLIDAYS

*Here is the spring breeze
Mother is thoughtful :
 Blossoms on the hill
 Blossoms on the hill
 Are always blooming ;
 In full spring
 In full season of festivals
 Why this absence of laughter ?
 Why this solitude ?*

*The tom-tom of yesterday
Sounds midnight
Above the citadel where the moon declines,
Ending the rustic joy ;
Farewell, man
You will be far, alas !*

*The summer breeze is rising,
 The child calls his mother
 When on the hill,
 On the hill
 The last rays of the setting sun are sliding:
 Is it true that my father Truong (8)
 Native from his Nam Xuong
 Is not here in the village
 Because he is fighting in the battlefield?*

*The sun does not want to leave
 It projects the mother's shadow on the dike. (9)
 Like the figure of the warrior
 And gives her the answer :
 Little son,
 There is your father
 He has come back to you.*

8. MOTHER WITHIN THE TRAVELERS' HEART

*Mountains are high,
 The jungle is deep,
 But we find always some paths ;
 High mountain-paths,
 Steep paths,
 But we are going on despite the hardship ;*

*Paths through the Blue Mountain (10)
 Paths towards Thal Son
 O ways of the glory
 Towards Hoanh Son (11) setting up its barriers ;
 Eternal shelter for security,
 O paths leading toward dear Mother ;*

(8) Allusion to a folktale « The Young Woman from Nam Xuong » : a soldier had some doubts about his wife's loyalty because his child said there had been another father at home every night ! Truth is discovered too late, that it was the mother's shadow.

(9) In the folktale, it was instead a lamp which projected the mother's shadow on the wall.

(10) *Blue Mountain* (Lam Son) = famous tactical zone used by the national hero Lê-Lôi in his glorious ten years fighting against the Chinese Ming invaders.

(11) *Hoanh Son* = buttress of the Annamitic Range, famous because of a historic word from the prophet Nguyễn Bình Khiêm : « One Hoành Sơn's barrier, ten thousand generations of security. »

*In leaving, we remember
What Mother has always taught :
Men were born to live together
They must learn to love each other ;
And we have suffered too many times ;
Here is invasion
We must save our people
We must join our Mother in the mountain ;*

*Man, go since you must,
Here I will be faithful to our oath ;
I will till our mulberry field,
Our children will grow quickly ;
Go, fighter, on your Mother's call ;
She holds out her arms
And blesses her sons ;
Fight well, man, for your Mother's sake*

9. MOTHER'S ANSWER

*Save your fellow countrymen
Save your birth place
Save your village*

*O my dear one
Take care of yourself
In order that your wife
May take care of your children ;*

10. MOTHER IS CHANGED INTO STONES

*Autumn shivers,
The mother lulls her child
Which is waiting,
Always waiting ;
The familiar shadow, the figure of yore ;
During four millenia
The shadow has come back, then gone again
The shadow has fallen down on the battle-field
To nourish the earth ;*

*The mountain's hair grows white under a layer of bones,
Blood reddens the hill's shoulder,
If your milk has dried up
Mother, go up there,
In hearing good news from the country
Her bosom feels a sudden flow of milk:*

*The cool winter wind from the north
Does not tire Mother's constancy
She stays at the summit
To look at
The four far horizons ;
She is sorry for these peasants
Clothed with rags
For this poor girl who could not sell
Her rice-cakes*

*What a pity
These beggar-boys,
These men changed into beasts,
These carts lumbering along the street,
These melancholy poets ;
That is why Mother changed into stone.*

•

Part III — MOTHER RIVERS

11. NOSTALGIE

*Each evening
I go
To the river-bank*

*Dreaming of going back
To the motherland,
Going back
To the motherland*

*But there is
No boat,
There is
No boat*

12. RIVERS INTOXICATED WITH GLORY

*Tra la la
Tol de rol
Who says that those rivers
Havent no boat?
Tra la la
Tol de rol
Who says that those rivers
Wait for no passenger?*

The tumultuous boasting Red River, (12)
Drags the clattering Clear River, (12)
The Black River, the Bamboo River, (12)
Jump boastfully into the Song Cau
In hearing of the Bach Dang River, (13)
The final tomb of a Mongol army ;
The whole host of rivers run
Swirling, disputing the water's glory :

Tra la la !
O puzzled rivers,
Far from the ways of peace
Tra la la

O rivers intoxicated with glory
Far from the return to their Mother,
Tra la la,
Tol de rol ;

13. SUCH RIVERS WHICH ENGULF THEIR MOTHER

Do remember the past,
Do remember our Mother,
Who long ago
Jumped into the river
To cleanse her heroic shame
She drowned herself
In the Hat Giang, (14)
And the wandering river
Brought her everywhere

(12) *Red River (Hồng Hà) — Clear River (Lô Giang) — Black River (Đà Giang) — Bamboo River (Sông Duông).*

(13) *Bach Dang* : historic river, a witness of two great victories over the Chinese invaders.

(14) *Hat Giang* : famous river associated with the heroic name of the sisters Trung, two national heroines.

*Do you remember
Our Mother?
Do you remember that She was
Swallowed into the bottom of the river
With her sad love?
O husband Truong
Wholly tearful
Go and fish out the dead woman
Whom the sacred water
Has cleared from a wrong accusation (15)*

*Do remember our Mother,
Our Mother
Who has
For her children's sake,
Given herself
To the consolation of these filial waters
Do remember our Mother,
Floating
On the great rivers;
She yearns to see her children
Following
An always
Limpid course;*

*Alas!
One day
Mother so joyful
Jumped into the stream
To gather brushwood
Unfortunately
The treacherous river,
Drunk with blood
In its impetuosity,
Has consumed
Has swallowed
Its Mother (16)*

(15) See annotation (8).

(16) Literary allusion to a novel by Khai Hung entitled « Anh Phai Song » (You Must Live): of a couple threatened with drowning, the wife laid down her life to save her husband.

14. LOST RIVERS

*Tra la la
Tol de rol
Who says that those rivers
Did not engulf Mother by mistake?
Tra la la
Tol de rol
Who says that those rivers
Do not often change colour?*

*A blood-red river
Emulates a brown one;
A bloodless river
Calls a rich one to the rescue;
A river turning yellow (17)
Divides itself into many branches;
The dragon river urges
The snakes rivers to bite the arroyo;*

*Tra la la
They are all running after glory
Forgotten are mother's counsels;
Tra la la
Unmindful of love
They do not find again the way of the heart;
Tra la la
Tol de rol*

15. SECEDING RIVERS

*The water which goes away (18)
Cannot turn back;
This water with two branches,
This divided current*

*This river which separates
Two icy banks
Tearing Nguu Lang
From poor Chuc Nu (19)*

(17) Yellow: color reserved for kings.

(18) Difficult to translate: a Vietnamese word meaning either «Water» or «Country».

(19) Chuc Nu and her husband Nguu Lang were punished by Heaven because they loved each other too much: they must live separately on each bank of the Silver River, the Milky Way.

*This double stream
O Song Thuong
Half troubled
Half limpid ; (20)
These brother rivers
Changed into mortal enemies ;*

*O Song Gianh,
Rivalry of an imperial dream ;
O Ben Hai,
Damned river ; (21)
Cheerful rivers
At their source
Suddenly plunged into mourning
Very torrents of tears
Rivers emptied of their souls ;*

*Brothers who turned enemies
Forgetful of the call of their blood ;
Divided limbs,
Severed trunk,
Beloved body mutilated,
Slashed flesh,
Broken bones,
The bruised heart
Still bears its secret wound ;*

*The pathetic river
Flows under the misty bridge,
Making dismal
The humble thatched inn ;
So the river wanders
At a venture
Emptied of every
Fervour,
For its course
Separates two ways ;*

*Among these children
Miled on their remote winding route
Those who remember their Mother,
Let them come back.*

●

(20) Real geographic particularity.

(21) See annotation (3).

Part IV — MOTHER OCEAN

16. MOTHER OCEAN

*Waves whisper the plashing
Soothing lullaby
Of an affectionate mother ;
The blue immensity
Is like a clasping
Of our Mother ocean ;*

*She gives this country
Her white salt which sets off
The flavour of the daily meal ;
She gives her children
Big lobsters and big fish
To fill their fishing boats ;
Our kind Mother doesn't stir up storms,
Our old Mother doesn't bring misfortunes
The Mother of us all
Gives us nothing but kindly winds
And beneficial rains ;*

*Every bright morning, she stands out the sea
To receive the sunshine
Close to her distressed bosom ;
Every misty evening, she wonders
Tenderly, sorrowfully, about her children launched in life ;
She is looking for them under the northern wind ;
She reaches the sunny south
Her heart opens to universal love*

*The soothing voice of the waves
Urges these children
To join their Mother
The wind whistles, pinetrees whisper
As if to call them
Back to maternal tenderness.*

17. THE EASTERN SEA
IS COVERED WITH RIPPLES

*Oh! oh! ahoy, ahoy,
The eastern sea is covered with ripples;
Oh! oh! ahoy, ahoy,
The eastern sea is covered with ripples.
It ripples far and wide;
Urging all boats of out-the-way waters
To be backs in the eastern sea;
Oh! oh! ahoy, ahoy,
Oh! oh! ahoy, ahoy,*

*These rivers left
In their childhood
From remote countries
They converged towards Vietnam;
Born in the Himalayas
The others also join in the Mother ocean
The home meeting*

*Oh! oh! ahoy, ahoy,
Oh! oh! ahoy, ahoy:*

18. BRISKLY
BOATS ARE COMING BACK

*All sails set, set
Windward,
Briskly boats are coming back
On the streams of the great river
Briskly coming back
On the merry streams,
Merry streams:*

*Boats are coming back on the merry streams
Gay gay gay, o gay ;
The children joined
The wide ocean, our old Mother,
Mother who is waiting us
Waiting us ;
She is there waiting us,
She waits us ;
The flocks of swallows, the sleek swallows
Came back from far away to remind us :
How fine our land is !
O Mother !*

*How fine our land is
O Mother, O Mother
On this quiet sea, sea, sea
On this clement water
We are back to build a love,
Build a love ;
We are back to build a love
O love of Vietnam
Love of the family, love of the motherland —
Love of all men :
Tra la la
Tol de rol
Let us love our Mother ;
Let us pity her ;
Let children
Love one another ;
Let them
Pity one another ;*

19. LIGHTNING ON THE SEA AND RAIN IN MOUNTAINS

*To night there was lightning on the sea and rain in mountains
The countrymen
Feel sad and merry
With tears of joy and of sadness,
People are whimpering and smiling ;*

*The Mother's smile rises up in steam
From the ocean, clouds ascend
Up to the celestial throne ;
They travel all over the world
Washing human villainies*

20. ACCUMULATING RIVER SILT
AND EDDYING CLOUDS

*The flow goes up, up
The waves, waves follow the moon ;
The moon on the shore
Is carrying silt and brown earth
They follow the moon on the shore ;
The flow pushes them in time
O rhythmic waves ;*

*The flow pushes the rhythmic waves
Far far far, so far ;
The salted plain grows wider,
Changes into tender ricefields ;
The refreshed blood flows into the heart,
Into the heart ;*

*The refreshed blood flows into the heart,
Into the heart ;
The very small children
Look at the birds flying through the sky :
O pretty clouds, great Mother
O great Mother*

*O pretty clouds, vast Mother
O great Mother ;
These white flakes roll roll roll
Awaited everywhere,
In order to strain the sunshine
In every season ;*

*They strain the sunshine,
Poetry of the seasons ;
They pour out water
In mild maternal rains ;*

Tra la la
Tol de rol
That life may be made
Sweeter ;
By love,
By pity ;

21. O OUR MOTHER VIETNAM

O our Mother Vietnam
O Mother Vietnam
O Mother Vietnam
O Mother Vietnam

Here we are back
To drink of your breath ;
We swear
To keep the perfume of our motherland ;

Life will fade,
Will vanish after this world ;
Only our Mother's love
Will remain,
O Mother Vietnam,
O Mother Vietnam ;

FINALE

22. VIETNAM VIETNAM

*Vietnam, Vietnam,
Heard since our cradle
« Viet Nam » two words
Formed on our lips;
Vietnam, our motherland ;*

*Vietnam, Vietnam,
A people's name ;
« Viet Nam » the two words
Two final words of a dying man ;*

*Vietnam, this fine land ;
Vietnam, a land which breathes
Liberty, Justice, Charity,
Vietnam, which claims no blood ;
Vietnam, which calls fraternity ;
Vietnam, which builds the long peace*

*Vietnam, walking toward the future.
Its sacred link guiding the world, (22)
Fighting for mankind's sake ;
Love : there is our weapon ;
Pity : our message ;
Vietnam, the voice of human brotherhood*

*Vietnam, Vietnam,
Vietnam, our growing motherland
Vietnam, Vietnam,
Long live our Vietnam*

(22) Sacred link : recent memory of the self immolation by
fire achieved by some martyr monks.

A ma mère

A la jeunesse de mon pays

NOTRE MÈRE VIETNAM

musique et paroles de :
PHẠM DUY

traduit du vietnamien
par PHẠM DUY NHƯỠNG

Si « LA ROUTE MANDARINE » (1) est essentiellement une chanson de marche retraçant le laborieux acheminement de notre peuple tout au long d'une route vitale qui se refuse à la moindre sécession, ce nouveau chant intitulé « NOTRE MÈRE VIET NAM » constitue pour sa part un hymne fervent élevé à la gloire de la Mère Patrie ainsi qu'à d'autres figures maternelles symboliques immortalisées par la légende... Un hymne dont le thème et l'inspiration sont centrés sur deux aspirations profondes : ce besoin d'amour et cette soif de paix qui ont été de tout temps l'apanage de notre peuple ; deux vertus foncières qu'on aurait voulu voir fleurir davantage dans le monde cruel d'aujourd'hui...

Voici donc un chant de longue haleine qui nous montre d'abord NOTRE MÈRE VIET NAM dans sa jeunesse, symbolisée par cette glèbe féconde et toute gonflée d'amour, ultime fondement de la vie familiale, champêtre, rurale et nationale...

Plus tard, NOTRE MÈRE s'est trouvée incarnée dans la constance du *roc* (2), dans ces vertes montagnes immuables comme son abnégation sans fin, fidèles comme son attente inébranlable, confiantes comme l'amour tutélaire dont elle couvre l'éternel époux, toujours guerroyant sous le coup d'une dette jamais amortissable...

Voici maintenant le cœur maternel sourdement brisé d'amour et de douleur, à la vue de ses propres enfants, une marmaille de *fleuves et de rivières*, dont quelques-uns s'avèrent assez insensés et ambitieux pour se chamailler entre eux, suscitant la haine et la scission, faisant le désespoir de leur mère et trahissant sa confiance... (3).

(1) Œuvre précédente du même auteur.

(2) Allusion historique à la « Montagne de l'Attente » à laquelle se rattache une légende populaire, comme quoi la femme Tô Thi se mua en pierre à force d'attendre le retour du guerrier : figure de Pénélope vietnamienne.

(3) Allusion historique à maintes rivières tristement célèbres, entre autres le Song Gianh (ou Ranh) qui symbolisait naguère la rivalité fratricide des seigneurs Trinh et Nguyễn ; — le Song Ben Hai, ligne de démarcation actuelle.

En vieillissant, NOTRE MERE VIET NAM deviendra cette *immensité abyssale*, généreuse et clément, qui attirera à elle et serrera dans son sein toute sa nichée d'enfants, vaincus ou triomphants...

Lors du retour des enfants prodiges parmi la douceur familiale, ce seront les larmes maternelles qui s'élèveront dans les cieux en nuages apaisants de plénitude et de fraîcheur, ou qui s'en iront partout arroser la stérilité terrestre avec la manne de leurs pluies fertilisantes... Entre temps, enfants de ses fils, les *alluvions limoneuses* seront pieusement apportées par l'aieule pour être confiées à l'antique patrimoine territorial, bouclant ainsi le cycle de cet hymne «NOTRE MERE VIET NAM»...

Dans «NOTRE MERE VIET NAM» on trouvera successivement quatre parties :

- 1° LA GLEBE MATERNELLE
- 2° LES MONTAGNES MATERNELLES
- 3° LES FLEUVES MATERNELS
- 4° L'OCEAN MATERNEL

groupant 21 chansons suivies d'une finale.

Partie I — LA GLÈBE MATERNELLE

1. NOTRE MÈRE

*Notre Mère Viêt Nam
sans rouge ni fard
Notre Mère Viêt Nam
pieds crasseux, mains boueuses*

*Notre Mère Viêt Nam
sans brocart ni velours
Notre Mère Viêt Nam
vêtue de bure terreuse*

2. NOTRE MÈRE EST BELLE

*Joues roses
Joues roses
et mains blanches
Corps menu, épaules gracieuses
gorge tendue, seins arrondis
et taille de guêpe
Elle s'allonge sous la caresse de la lune et du vent*

*Ô notre Mère Viêt Nam
Baissant son regard bleu (4)
elle brosse sa vaporeuse chevelure sylvestre
Notre Mère Viêt Nam
Sur le bord de l'océan
étirant ses longues jambes
elle attend la pluie
Notre Mère Viêt Nam*

*Elle attend
attend l'époux
tout comme la rizière
profonde ou basse
Rizière dure ou molle
s'ouvre doucement
au soc de la charrue
en quête d'une peau suave
Sous la rosée, elle sourit au vent*

*Ô notre Mère Viêt Nam
elle offre son corps
bronzé par le soleil
Notre Mère Viêt Nam
Voici la rizière vierge
Notre Mère assoiffée
de germes vivifiants
Notre Mère Viêt Nam*

*Quand l'orient
rosit l'aurore
ou que se dore
le soir immense
une nuée d'hirondelles évoluent
sur la terre exquise
gorgée d'amour
cet amour tant attendu
par notre Mère Viêt Nam*

(4) *Yeux bleus* = yeux consentants, regard clairvoyant, favorable.

3. NOTRE MERE ATTEND

*Notre mère attend
des jours et des mois
qui vienne le génie mâle
pour réparer le ciel (5)*

*Avec les mânes de Nu Oa (5)
elle ouvre ses bras
avec le cœur de toute la nation
elle attend toujours.*

4. LE RIZ MATERNEL

*S'éveiller à l'amour
quand le riz est adolescent
Souffrir à deux
quand la terre se dessèche
Dans une étreinte
écouter la pluie
couler dans le cœur
des amoureux
Se tenir côte à côte
quand le riz verdoie
Se partager
les lourds épis dorés
S'amener
sur la place du village
regarder la lune
et évoquer la vieille légende :*

(5) Allusion mythologique au couple de divinités qui présidaient à la genèse du peuple vietnamien : le dieu Tu Tuong et la déesse Nu Oa, l'Adam et l'Eve vietnamiens. Pour décider lequel commanderait à l'autre, ils se mirent au défi d'ériger la plus haute colonne. Ce fut la dame Nu Oa qui l'emporta (allusion au régime matriarcal de la préhistoire) mais sa colonne ayant défoncé la toiture du ciel, elle était obligée de porter des rochers pour réparer les dégâts.

*Joli
le champ de riz qui verdoie
Sage
la brise d'une nuit d'été
Sous terre
un souffle couve
un serment
lourd de nostalgie
Le riz s'étire
devient pubère
La pluie d'automne
l'épouse et l'emmène
le dorlote
jusqu'à maturité
jusqu'à la floraison
pour notre immense joie*

5. NOTRE MÈRE A RAMENÉ SON ÉPOUX

*Notre Mère a ramené son homme
ramené l'époux
pour renouer les liens conjugaux
Leur vie est rude
mais notre Mère sourit
heureuse
d'être pauvres mais à deux.*

*Ô notre Mère Viêt Nam
toujours soucieuse
trimant dur pour nourrir l'époux
Notre Mère Viêt Nam
Nuit et jour priant en secret
pour que le bonheur conjugal
anime toujours la flamme du foyer
Notre Mère Viêt Nam*

Aimante
 amoureuse de son époux
 il lui arrive
 de s'identifier à Châu Long (6)
 qui a payé
 la dette de son mari
 en gardant son cœur
 immaculé
 comme du cristal
 Elle est la novice Kinh Tâm (7)
 venue se disculper auprès de Bouddha
 Ô miséricorde
 Un bébé qui vagit dans le jardin
 Un bébé bâtard
 Ô mère charitable
 Cette goutte de sang égarée
 elle l'a adoptée comme sienne
 Notre Mère Viêt Nam.

Viêt Nam
 et ses héros
 aux yeux veloutés
 et aux lèvres vermeilles
 en plein printemps
 sus à l'ennemi
 pour l'amour de son sol
 avec le sourire aux lèvres
 sourire pacifique
 Ô notre Mère Viêt Nam

(6) Duong Lê, Châu Long, Luu Binh, le mari, la femme et l'ami : ce triangle classique sous tous les cieux, mais transformé sous ce climat en un trio admirable de haute moralité et de grandeur d'âme, symbole d'une noble amitié et d'une fidélité conjugale à toute épreuve.

(7) Kinh Tâm : personnage d'une conte bouddhique, symbole de l'innocence calomniée et victime des erreurs judiciaires ; déifiée à titre posthume à cause de ses malheurs injustes, et surtout à cause de sa droiture et de son immonse charité.

Partie II — LES MONTAGNES MATERNELLES

6. NOTRE MERE S'INTERROGE

*Soldat du roi
Garde du seigneur
Milicien du village*

*Ô Ciel
Pourquoi tant de guerres
pour forcer mon homme
à partir ?*

7. ADIEU FETES VILLAGEOISES

*Voici la brise du printemps
notre Mère est pensive :
 Les fleurs de la colline
 Les fleurs de la colline
 sont toujours fraîches
 En plein renouveau
 en pleine saison des fêtes
 pourquoi cette absence de rires ?
 pourquoi cette solitude ?*

*Le tam-tam de naguère
sonnant minuit
sur la citadelle où la lune décline
dissipe la liesse villageoise
Adieu mon homme
vous serez loin, hélas !*

*La brise de l'été se lève
L'enfant interroge sa mère
quand sur la colline
sur la colline
glissent les derniers rayons du couchant :
Est-ce vrai que mon père Truong (8)
originaire de Nam Xuong
est absent du village
parce qu'il se bat au front ?
Le soleil s'attarde à dessein
allonge l'ombre de maman sur la digue (9)
évoquant la silhouette du guerrier
fournit la réponse à la mère :
Enfant, voilà ton père
il revient vers toi.*

8. NOTRE MERE DANS LE CŒUR DE CEUX QUI PARTENT

*Hautes sont les montagnes
profonde est la forêt vierge
mais on y trouve toujours des chemins
Lacels suspendus à mi-col
sentiers abrupts et périlleux
mais on passera quand même*

(8) Allusion à « La Jeune Femme de Nam Xuong » morte de honte en voyant sa fidélité conjugale mise en doute par le mari revenu de la guerre. Le terrible malentendu venait de l'enfant qui affirmait avoir un autre père, rentrant au foyer toutes les nuits en l'absence de l'autre. Finalement la vérité se fit jour, trop tard : il s'agit de l'ombre de maman !

(9) Dans la légende, c'était plutôt la lampe qui profilait l'ombre de la mère sur le mur.

Des chemins franchissant la Montagne Bleue (10)
Des chemins menant à Thàt Son
Ô sentiers de la gloire
Vers Hoành Son (11) dressant sa barrière
Eternel refuge pour la sécurité
Ô chemins menant vers des êtres chers

En parlant, on se souvient
de ce qu'a toujours enseigné notre Mère :
Les hommes sont nés pour vivre ensemble
ils doivent s'aimer les uns les autres
Mais nous avons tant de fois souffert
Voici l'invasion
il faut sauver notre race
rejoindre notre Mère dans le maquis

Homme, partez puisqu'il le faut
Ici je serai fidèle à notre serment
je cultiverai notre champ de mûriers
Les enfants grandiront vite
Partez, combattant, sur l'appel de maman
Elle tend les bras
bénissant ses enfants
Battez-vous bien, mon homme, pour l'amour de notre Mère

9. REPONSE DE NOTRE MERE

Sauve tes compatriotes
la patrie
ton village

Ô mon gars
Veille sur toi-même
afin que ta femme
veille sur les enfants

(10) *Montagne Bleue* (Lam Son) : souvenir historique d'une zone tactique célèbre, berceau d'une résistance glorieuse soutenue pendant dix ans par le héros national Lê Loi contre le joug chinois des Ming.

(11) *Hoanh Son* = contrefort latéral de la longue Chaîne Annamitique, célèbre depuis le mot historique du prophète Nguyễn Bình Khiêm : « Un écran de la Chaîne Annamitique, dix mille générations de sécurité ».

10. NOTRE MÈRE MUÉE EN ROCHER

*L'automne frissonne
La mère berce son enfant
qui attend
attend toujours
l'ombre habituelle, la figure d'antan
Durant quatre millénaires
l'ombre est revenue, puis repartie.
L'ombre est tombée sur le champ de bataille
Autant d'engrais pour la glèbe*

*La chevelure des montagnes blanchit sous les ossements
Le sang rougit l'épaule des collines
Si ton lait s'en est trouvé tari
Mère, grimpe là-haut
A l'heureuse nouvelle du pays
son sein se gonfle d'une brusque montée de lait*

*La bise glacée de l'hiver
ne lasse pas la constance de notre mère
Elle reste sur le sommet
à regarder
les quatre horizons perdus
S'apitoyant sur ces paysans
vêtus de hardes rafistolées
sur cette vendeuse de galettes
rentrant bredouille en fin de journée*

*Que de pitié
ces gosses qui tendent la main
ces hommes changés en bêtes de somme
ces chars lourds dans la venelle
ces poètes mélancoliques
Voilà pourquoi notre mère s'est muée en rocher, incorporée
[à la montagne*

Partie III — LES FLEUVES MATERNELS

11. NOSTALGIE

*Chaque soir
je me rends
sur la berge*

*Rêvant de rentrer
au pays maternel
Rentrer
au pays maternel*

*Mais il n'y a pas
d'embarcation
Il n'y a pas
d'embarcation*

12. DES FLEUVES IVRES DE GLOIRE

*Oh là ô gué
gué gué oh là ô gué
Qui dit que ces fleuves
n'ont pas de bac ?
Oh là ô gué
gué gué oh là ô gué
Qui dit que ces fleuves
n'attendent pas de passants ?*

*Le Fleuve Rouge tumultueux (12)
entraîne la Rivière Claire (12)
La Rivière Noire, la Rivière des Bambous (12)
bousculent le Sông Cầu
À entendre parler du fleuve Bach Dang (13)
tombeau d'une armée mongole
la marmaille déchaînée
se rue vers la gloire*

*Oh là ô gué
Ô fleuves fougueux en désarroi
encore loin de connaître la paix
Oh là ô gué
Ô fleuves ivres de gloire
encore loin de remonter vers leur mère
Oh là ô gué
Oh là ô gué*

13. CES EAUX QUI ENGLOUTISSENT LEUR MÈRE

*Souviens-toi du passé
Souviens-toi de notre Mère
qui naguère
se jeta dans le fleuve
pour laver la honte héroïque
Elle s'est noyée
dans le Hat Giang (14)
dont les eaux errantes
l'ont ballottée partout*

(12) Fleuve Rouge (Hồng Hà); Rivière Claire (Lô Giang); Rivière Noire (Da Giang); Rivière des Bambous (Sông Duông).

(13) Bach Dang : fleuve historique, témoin de deux hauts faits d'armes, deux victoires décisives sur les Chinois, lors de deux invasions.

(14) *Hat Giang* = rivière célèbre liée au nom héroïque des sœurs Trung, les deux « Jeanne d'Arc » vietnamiennes.

*Te souviens-tu ?
de notre Mère
Te souviens-tu d'elle ?
Ensevelie au fond du fleuve
avec son douloureux amour
Ô l'époux Truong
tout éploré
Allez repêcher la morte
que l'eau sacrée
a lavée de l'injuste anathème (15)*

*Souviens-toi de notre Mère
de notre Mère
qui pour l'amour
de ses enfants
s'est abandonnée
à la consolation de ces eaux filiales
Souviens-toi de notre Mère
Flottant
sur les grands fleuves
elle aimerait voir ses enfants
suivre un cours
toujours
limpide*

*Hélas
un jour
la Mère si heureuse
s'abandonna à l'étreinte des flots
pour ramasser le bois mort
Malheureusement
le traître fleuve
ivre de sang
dans son impétuosité
a englouti
sa Mère (16)*

(15) Voir note (8).

(16) Allusion littéraire à la nouvelle de Khai Hung intitulée « Anh Phái Sông » (Tu dois survivre) : des deux époux villageois menacés de noyade, la femme s'est sacrifiée pour sauver son mari.

14. DES FLEUVES PERDUS

*Oh là ô gué
gué gué oh là ô gué
Qui dit que ces fleuves
n'ont pas englouti leur mère par erreur ?
Oh là ô gué
gué gué oh là ô gué
Qui dit que ces fleuves
ne changent pas souvent de couleur ?*

*Tel fleuve rouge sang
rivalise avec le fleuve brun
Tell rivière anémiée
appelle une rivière riche à la rescousse
Tel fleuve virant vite au jaune (17)
se déploie fièrement en branches
Le fleuve-dragon incite
les fleuves-serpents à mordre l'arroyo*

*Oh là ô gué
Ils courent tous après la gloire
oubliant les recommandations maternelles
Oh là ô gué
Oublieux de l'amour
ils ne retrouvent plus le chemin du cœur
Oh là ô gué
Oh là ô gué*

15 DES COURS D'EAU SEPARATISTES

*L'eau qui s'en va (18)
c'est de l'eau sans retour
cette eau bifurquée
ce courant partagé*

(17) Jaune : couleur réservée à la royauté.

(18) Jeu de mots intraduisible, un même mot vietnamien désignant à la fois l'eau et la patrie.

*Cette eau qui sépare
deux berges glaciales
arrachant Nguu Lang
à la pauvre Chuc Nu (19)
Ce double cours
Ô Sông Thuong
moitié trouble
moitié limpide (20)
Ces eaux fraternelles
muées en ennemies mortelles*

*Ô Sông Gianh
rivalité d'un rêve impérial
Ô Bèn Hai
rivière damnée (21)
Eaux riantes
à leur source
soudain endeuillées
Torrents de larmes
Eaux vidées de leur âme*

*Frères ennemis
oubliés de la voix du sang
Membres divisés
Tronc dépecé
Corps aimé mutilé
Chair tailladée
Os disloqués
Le cœur meurtri
porte encore la secrète blessure*

(19) Chuc Nu (La Tisserande) et son mari Nguu Lang (Le Pâtre) sont punis par le Ciel car ils s'aimaient trop ; ils sont condamnés à vivre séparés, chacun sur un bord du Fleuve d'Argent (La Voie Lactée).

(20) Particularité géographique réelle.

(21) Sông Gianh, Bèn Hai : cf. note (3).

*Le fleuve pathétique
inclina le pont embrumé
rendant lugubre
l'humble auberge de chaume
Et le fleuve erre
à l'aventure
vidé de toute
ferveur
car son cours
sépare deux chemins.*

*De ces enfants
égarés sur leur route lointaine
ceux qui, de leur mère, si souviennent
qu'ils reviennent !*

•

Partie IV — L'Océan Maternel

16. NOTRE MÈRE L'OCEAN

*Les vagues murmurent leur clapotis
douce berceuse
d'une Mère attendrie
L'immensité bleue est là
telle une étreinte
de notre Mère l'océan*

*Elle donne au pays
ce sel blanc qui relève
la saveur du repas quotidien
Elle donne à ses enfants
grosses langoustes et gros poissons
plein leurs bateaux de pêche
Notre bonne Mère ne soulève pas de tempêtes
Notre vieille Mère n'apporte pas de malheurs
Notre Mère à tous ne dispense que des vents cléments, des
[pluies bienfaisantes*

*Chaque matin radieux, elle s'étire et gagne le large
pour recevoir le soleil
dans son sein angoissé
Chaque soir indécis, elle s'interroge
avec amour, avec douleur, sur ses enfants lancés dans la vie
Elle les cherche sous la bise nordique
Elle regagne le sud ensoleillé
Son cœur de mère s'ouvre à l'amour universel*

*Le doux clapotis des vagues
chuchote aux enfants
de rejoindre leur Mère
Le vent siffle, les filaos murmurent
comme pour rappeler les enfants
vers la tendresse maternelle,*

17. LA MER ORIENTALE SE COUVRE DE RIDES

*Oh oh ohé ohé
La mer orientale se couvre de rides
Oh oh ohé ohé
La mer orientale se couvre de rides*

*Elle se ride de tous côtés
invitant les barques des rivages perdus
à revenir dans la mer orientale
Oh oh ohé ohé
Oh oh ohé ohé*

*Ces fleuves sont partis
depuis leur enfance
Des contrées lointaines
ils ont convergé vers le Viêt Nam
D'autres issus de l'Himalaya
rejoignent aussi dans l'océan maternel
le rendez-vous familial*

*Oh oh ohé ohé
Oh oh ohé ohé*

18. ALLEGREMENT LES BARQUES REVIENNENT

*Toutes voiles tendues, tendues
au vent du large, large
Allègrement reviennent les barques
sur les flots du grand fleuve
Allègrement elles reviennent
reviennent sur les flots joyeux
les flots joyeux*

*Les barques reviennent sur les flots joyeux
gai gai gai ô gué
Les enfants se retrouvent avecque vecque vecque
le large océan, notre vieille Mère
Notre vieille Mère qui nous attend
qui nous attend*

*Elle est là qui nous attend
elle nous attend
Des bandes d'hirondelles delles delles
sont revenues de loin pour rappeler à tous :
Qu'il est beau, notre pays!
Ô Mère!*

*Ah ! qu'il est beau, notre pays
ô Mère, ô Mère
Sur cette mer calme, calme, calme
cette eau clément
nous revenons bâtir un amour
bâtir un amour*

*Nous revenons bâtir un amour
Ô l'amour du Viêt Nam
amour de la famille, amour de la patrie,
amour de tous les hommes*

*Tra la la
Tra la la
Aimons notre Mère
Plaignons-la
Que les enfants n'oublient pas
de s'aimer mutuellement
n'oublient pas
de se plaindre mutuellement*

19. ECLAIRS EN MER ET PLUIES DE MONTAGNES

*Cette nuit il y a eu des éclairs en mer et des pluies de montagnes
Les gens du pays
se sentent tristes et joyeux
Avec des larmes de joie et de tristesse
les gens pleurent et sourient*

*Le sourire de la mère s'élève en buée
De l'océan montent les nuages
jusqu'au trône céleste
Ils parcourent le monde
lavant les vilenies humaines*

20. AMONCELLEMENT D'ALLUVIONS ET TOURBILLONNEMENT DE NUAGES

*La marée monte, monte
Les vagues, vagues suivent la lune
la lune sur le rivage
Porteuses d'alluvions
elles suivent la lune sur le rivage
La marée les pousse en cadence
Ô vagues cadencées*

*La marée pousse les vagues cadencées
loin loin loin très loin
La plaine salée s'élargit
se mue en rizière tendre
Le sang revigoré affue au cœur
affue au cœur*

*Le sang revigoré affue au cœur
afflue au cœur
Des enfants tout petits, petits, petits
regardent les oiseaux traverser le ciel :
Ô jolis nuages, Grand-mère
Ô Grand-mère*

*Ô jolis nuages, Grand mère
Ô Grand-mère
Ces flocons blancs roulent roulent roulent
attendus de partout
pour filtrer le soleil
en toute saison
Ils filtrent le soleil
poésie des saisons
ou déversent l'eau l'eau l'eau
en douces pluies maternelles*

*Tra la la
lon lère
pour rendre la vie
plus belle
par l'amour
par la pitié*

21. Ô NOTRE MÈRE VIET NAM

*Ô Mère Viêt Nam
Ô Mère Viêt Nam
Notre Mère Viêt Nam
Notre Mère Viêt Nam*

*Nous voici revenus
nous abreuver à ton haleine
Nous faisons le serment
de garder le parfum de notre Mère-Patrie*

*La vie se fanera
s'évanouira après ce monde
Seul restera l'amour
de notre Mère*

*Ô notre Mère Viêt Nam
Ô notre Mère Viêt Nam*

FINALE

22. VIET NAM VIET NAM

*Viêt Nam Viêt Nam
entendus dès notre berceau
« Viêt Nam » deux mots
éclos sur nos lèvres
Viêt Nam notre patrie*

*Viêt Nam Viêt Nam
nom de tout un peuple
« Viêt Nam » deux mots
ultimes du mourant*

*Viêt Nam, ce beau pays
Viêt Nam, terre qui respire
liberté, justice, charité
Viêt Nam qui ne réclame pas du sang
Viêt Nam qui appelle l'amour du prochain
Viêt Nam qui bâtit la paix qui dure*

*Viêt Nam en route vers l'avenir
Flambeau sacré éclairant le monde (22)
luttant pour le bien de l'humanité
L'Amour : voilà notre arme
Notre message : la Pitié
Viêt Nam, voix de la fraternité humaine*

*Viêt Nam Viêt Nam
Viêt Nam patrie illuminée
Viêt Nam Viêt Nam
Vive le Viêt Nam*

(22) *Flambeau sacré* : souvenir récent du suicide par le feu des bonzes martyrs.

TRƯỜNG CA MẸ VIỆT NAM
CỦA PHẠM DUY BÌA HIẾU ĐỆ NỐT
NHẠC PHẠM VĂN NAM ANH PHÁP
NGŨ DO PHẠM DUY NHƯỢNG
DỊCH LÁ BỐI TÁI BẢN IN TẠI
NHÀ IN VIỆT HƯƠNG 34 LÊ LỢI
SAIGON GIẤY PHÉP SỐ 2676 BTT/
BC3/XB NGÀY 26-9-1964 TRIỂN HẠ
NGÀY 2-8-1967 NGOÀI NHỮNG BẢN
THƯỜNG CÒN IN THÊM 100 BẢN
ĐẶC BIỆT DÀNH RIÊNG CHO TÁC
GIẢ NHÀ XUẤT BẢN VÀ THÂN HỮU

Thư từ về nhà xuất bản gửi cho Từ Mẫn
Ngân phiếu xin đề tên cô Cao Ngọc Thanh

NHÀ XUẤT BẢN LÁ BỒI

120, Nguyễn Lâm — CHOLON

SÁCH ĐÃ IN

— NÓI VỀ MIỀN NAM	SƠN NAM
— VIỆT NAM VĂN MINH SỬ CƯƠNG	LÊ VĂN SIÊU
— KIẾP NGƯỜI (of human bondage)	S. MAUGHAM, NGUYỄN HIỀN LÊ dịch
— THIỀN HỌC VIỆT NAM	NGUYỄN ĐĂNG THỰC
— Tuyển tập THƠ, NHẠC, HỌA, MỪNG PHẬT ĐẢN	NHẬT HẠNH, VŨ HOÀNG CHUÔNG, THI VŨ, TRỤ VŨ, NGUYỄN HỮU BA, TRƯƠNG ĐÌNH CỬ, PHẠM THỀ MỸ, HÙNG CƯỜNG, PHẠM ĐĂNG TRÍ, TRỌNG NỘI, HIỀU ĐỆ
— Ý VĂN I	TAM ÍCH
— ĐẤT VÀ NGƯỜI	MINH QUÂN
— ĐẠO PHẬT VIỆT NAM VÀ HƯỚNG ĐI NHÂN BẢN ĐÍCH THỰC	TRẦN THẠC ĐỨC
— MỘT TUẦN VỚI VINOBA	HOÀI KHANH dịch
— TRƯỜNG CA MẸ VIỆT NAM (nhạc)	PHẠM DUY
— NÈO VẼ CỦA Ý	NHẬT HẠNH

SÁCH ĐANG IN

— QUỐC SỬ VẠN HẠNH (kịch)	LÊ VĂN SIÊU
— PHẬT GIÁO THỜI LUẬN TẬP	NHẬT HẠNH
— TỪ KHỞI ĐIỂM (câu chuyện văn chương, tâm linh và Đạo Phật)	NGUYỄN DÃ THẢO
— ĐÔNG KINH NGHĨA THỰC (tái bản)	NGUYỄN HIỀN LÊ
— CHIẾN QUỐC SÁCH	GIẢN CHI và NGUYỄN HIỀN LÊ
— TIỀNG KÊU TRĂM THÔNG TRƯỚC SỰ PHÁ SẢN CON NGƯỜI	VŨ VĂN ÁI

SÁCH SẼ IN

— NHỮNG GIỌT ĐĂNG	VŨ HỒNG
— GIÓ CUỒN (truyện dài)	VŨ HỒNG
— SÂM THƯƠNG	NGUYỄN TÂM
— DANILO DOLCI VÀ SÁU NGÀY SICILIA TẶNG VIỆT NAM (hồi ký)	VŨ VĂN ÁI
— NHƯ CÁNH CHIM BAY	VŨ HỒNG
— NHỮNG NGƯỜI SỐNG SỐT	EDITA MORRIS, NGA và CHÍN dịch
— VẤN ĐỀ NHẬN THỨC TRONG DUY THỨC HỌC	NHẬT HẠNH
— HƯƠNG VỊ MẬT ONG (kịch)	TAM ÍCH dịch
— BUÔNG XẢ (Tư duy về Zen)	NGUYỄN MINH TÂM dịch
— PHÉP BIỆN CHỨNG PHÁ CHẬP VÀ THỰC TIỄN HÀNH ĐỘNG	VŨ VĂN ÁI
— LỖI THOÁT CUỐI CÙNG	V. GHEORGHIU, HẰNG HÀ SA và BÍCH TY dịch
— ĐẠO PHẬT VIỆT NAM VÀ TRIỆT LÝ HÀNH ĐỘNG TẠI THỀ	VŨ VĂN ÁI
— CẢI LƯƠNG ĐÃ 50 TUỔI	VƯƠNG HỒNG SẴN

Thư từ, liên lạc về nhà xuất bản xin gửi cho Từ Mẫn
Bưu phiếu xin để tên cô Cao Ngọc Thanh

Giá: 155\$